

Efterårsferie med langsom start

Det med den langsomme start vender jeg lige tilbage til.

Allerede for 2½ år siden tilmeldte vi os et 20 års jubilæumsparty i "Road Runners Family", der ville foregå over en weekend i september 2017. Det var med forudbetaling, men vi havde ingen betænkeligheder, fordi vi vidste, at vi da begge ville være stoppet med at arbejde. Og sådan er det også gået. Men når man alligevel skal af sted, og man har tiden, hvorfor så ikke lave en ordentlig tur ud af det?

Derfor startede vi fra Glyngøre allerede om tirsdagen, og nu kommer det med den langsomme start: Vi ville køre hjemme fra ved 8:30 tiden, for vi havde jo tid nok til at nå vores første overnatningssted. Men mens Jens sad og nød morgenkaffen, kom han pludselig i tanke om, at han da vist havde glemmt at låse styret på BMW'en, efter han havde vasket begge motorcykler. Det betød, at radioen havde tappet det meste af strømmen på batteriet.

Nå – på med opladeren, og så var det bare at væbne sig med tålmodighed. Jeg fik ordnet lidt forskelligt i ventetiden bl.a. at pudse mine MC-støvler. Men pludselig hørte jeg en dejlig lyd. Det var BMW'en, der startede! Forsinkelsen var kun på en times tid, og nu var vi af sted. Jubiiih. Vejret var lidt blandet, både byger og sol. Vi ankom til Heidehof i Moraas i småregn. Men pyt, det er da meget værre, hvis man skal starte op i regn!

Dagen efter *blev* det så værre, for det regnede en del, da vi skulle køre videre, og det fortsatte det med indtil middag, hvor vi standsede ved en "Imbiss" i udkanten af en større by, fordi vi havde fået lyst til en lille kop kaffe og måske en pølse. Der så lidt træls ud ude fra vejen, men bag ved "Imbiss'en" var der en lille hyggelig overdækket gårdhave med dug og blomster på bordene, så det endte med, at vi spiste en "Karrywurst mit Pommes" og salat serveret på rigtige tallerkner med et stort krus kaffe til. Vi fik et super måltid mad, og prisen var kun 10 Euro i alt.

Selvom Jens har investeret i en ny regndragt, er det trods alt sjovere at køre uden den, så den blev pakket sammen. Men ifølge "Murphy's lov" så begyndte det selvfølgelig at regne igen ☺. Men det varede nu ikke længe, for så tog en strid blæst over og sendte de tunge skyer væk. Vi kunne sandelig godt mærke, at det ikke var sommer.

Men vi nærmede os nu Leisnig og "Pension Muldental". Vi havde booket to nætter her for at fejre, at det er præcis 20 år siden, vi ved en tilfældighed fandt dette dejlige sted. Vi kan aldrig glemme, hvor gæstfrit vi blev modtaget første gang, selvom vi var så våde, at vandet drev ned ad os. Petra og Hubert Meißner er indbegrebet af tysk "Gemütlichkeit". Petra er desværre stærkt plaget af gigt, men nu er Hubert holdt op med at arbejde, og han hjælper godt til med "Geschäften". Det har han nu for resten gjort hele tiden, også mens han gik på arbejde.

Vi har selvfølgelig været hos "Pension Muldental" mange gange gennem de 20 år. Der er fred og ro, og man sover godt på deres værelser. Denne gang undrede Petra og Hubert sig over, at vi ikke kørte i bil, når det sådan regnede og blæste. Det undrede vi os måske også selv lidt over...

Alle de gange, vi har været på disse kanter, har vi grinet meget, når vi har passeret skilte til byen "Nossen". For et par år siden besluttede vi at køre dertil. Vi opdagede så, at der ligger et stort slot i byen. Jens lovede mig,

at det skulle vi kigge nærmere på ved en senere lejlighed – og nu var lejligheden kommet.

Bygningskomplekset er imponerende, og der var flere interessante udstillinger. Schloss Nossen har bl.a. været benyttet som rejse- og jagtlejr, fængsel, amtsforvaltning, og nu er der museum. Dog har der siden 1952 været indrettet lejligheder i sydfløjen. Personligt finder vi dog borgen "Mildenstein" i Leisnig 4-5 km fra "Pension Muldental" mere original og spændende, hvad angår interiøret.

Luftfoto af Schloss Nossen (fra Internet)

Byggestilen i Schloss Nossen er i øvrigt den samme som slottet i Colditz, hvor mange allierede officerer blev holdt fanget under 2. verdenskrig. Fra "Pension Muldental" til Colditz er der ca. 10 km. Så egnen byder på en del seværdigheder.

Efter de to overnatninger i Pension Muldental pakkede vi vores "Habengut" for at køre de ca. 200 km ad dejlige veje til "Bikerherberge Sormitzblick" i Leutenberg, hvor vi fredag skulle møde alle de andre Road Runners.

Vi kom som nogle af de første, og blev indkvarteret i vores værelse på 2. sal...Støøøøn ☺

Den røde pil viser, hvor vi boede over den runde "karnap", så vi kunne kigge ud over den skovklædte dal. Inden længe summede det på både tysk, "Schweizisk", italiensk og dansk fra de ca. 90 deltagere, der sad og nød det behagelige selskab og solen. Vejret var nemlig blevet helt fantastisk, men dog køligt i skyggen. Så vi trak indenfor, da vi nærmede os spisetid. Der blev rigtig kræset for os med pasta og kødsauce. Sidstnævnte blev lavet i en Gullaschkanon. Desuden var der pølser og tatar-kødboller med forskellige salater til. Næste dag efter morgenmaden var der fælles fotografering på programmet. Kl. 11 var der arrangeret en fællestur, hvor stort set alle, der var på MC deltog. Det er selvfølgelig ikke svært at finde gode veje til en tur i dette område, men alligevel har vi kun ros til arrangørerne af den ca. 150 km lange tur rundt i delstaten Thüringen. Og det mindede os netop om, hvorfor vi kører på motorcykel ☺ Lørdag aften var der grillmad på menuen. Vi fik både "Thüringer Bratwurst",

koteletter, lever, spareribs og pulled pork. Tilbehøret var brød, kartoffelbåde, pastasalat m.m. Også stor ros til personalet på stedet. De kunne hurtigt få noget mad på bordet, og der var heller ingen, der sad og tørstede. Så vi hyggede os totalt.

Der var nogle af RR-tøserne fra Glyngøre, der var nede i byen og ose lidt rundt, mens vi andre kørte den dejlige fællestur. De fortalte, at der også ligger en borg, man kan kigge lidt på. Der er altså flere grunde til at komme igen. Vejen op til bikerherberget er lidt stejl med brosten på det første stykke, så det er rart nok at kunne nå jorden med begge fødder – men så var det nu heller ikke værre. Så det sted har vi sat et stort kryds ved (X) ☺ Alt får jo en ende, så søndag var der opbrud igen, og vi tog afsked med alle de andre, efter et rigtig dejligt og veltilrettelagt arrangement.

En enkelt dansker ud af 17 skulle direkte hjem. Men vi og de øvrige 14 havde andre planer. Det var det med at lave en ordentlig tur ud af det, når man alligevel skulle af sted. Vi havde booket to overnatninger i Flensburg, da jeg havde et gavekort, der skulle svides af. Vi kørte lidt hårdt for at nå frem i ordentlig tid, og der var både kø, med kørsel mellem rækker af biler før Hamburg, og et par kraftige byger. To andre par, der kørte lidt efter os, var kommet til at køre i hagl syd for Hamburg. Vi var enige om, at de to dage i Flensburg skulle være totalt afslappende og hyggelige, og sådan blev det også. Vi boede på Hotel Arcadia, hvor der er elevator – så den benyttede vi flittigt. Fra et tidligere besøg vidste vi, at der er en parkeringskælder ”ti skridt” fra hotellet. Man får et kort på hotellet, og så koster det ”nur wenig Geld”, så der parkerede vi selvfølgelig. Vejret var med os, og vi spadserede langs havnen og kiggede på de flotte træskibe og andre både, der lå linet op.

Der blev også kigget på næsten alle butikkerne i gågaden. Vi spiste god mad i ”Hansen’s Brauerei” på havnen - og dagen efter endnu bedre mad i ”Börsen-Keller” i gågaden.

Vi var begge to begyndt at savne Glyngøre lidt. Ude godt – hjemme bedst. Også det var vi helt enige om. Turen sluttede næsten, som den begyndte. Regnen havde nemlig også god tid, så den blev hængende lige fra Nr. Snede, til vi nåede Glyngøre.

Jens Ove og Lene